

Dosarul nr. 2ra-1730/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul Rîșcani (jud. S. Godorogea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Larisei Spînu împotriva lui Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu cu privire la constatarea concubinajului, recunoașterea nulității actului juridic, recunoașterea bunului imobil și mobil ca proprietate devălmașă a părților și partajul averii comune

împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin a fost admis apelul declarat de Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu, reprezentați de avocatul Valeriu Zaporojan, casată integral hotărârea din 23 martie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani și încheierea din 25 martie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 26 decembrie 2018, Larisa Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu cu privire la constatarea concubinajului, recunoașterea nulității actului juridic, recunoașterea bunului imobil și mobil ca proprietate devălmașă a părților și partajul averii comune.

În motivarea acțiunii a invocat că începând cu anul 1999, l-a cunoscut și a început a concubina cu Valeriu Mogoreanu, astfel, au locuit împreună în apartamentul ce-i aparținea ei din or. XXXXX str. XXXXX.

Începând cu anul 2012, au decis în comun, pentru obținerea mijloacelor financiare, să plece la câștig peste hotarele țării, iar în anul 2015 au decis să procure un spațiu locativ comun.

Astfel, la 1 noiembrie 2015, au încheiat două contracte de împrumut cu AEÎ „Hiliuți-Rîșcani” nr. HIL.02.001871.01 și nr. HIL.02.001873.01, ambele contracte fiind pe sumele de 45 000 de lei fiecare, în scopul procurării imobilului.

În asigurarea rambursării împrumuturilor, ea și Valeriu Mogoreanu au contrasemnat contractele respective și în calitate de fidejutori.

A menționat că, deoarece dânsa și concubinul Valeriu Mogoreanu, majoritatea timpului se aflau la câștig peste hotare, au decis să-i transmită banii lui Sergiu Cravțov și l-au împuternicit în vederea procurării imobilului pentru ei.

La 9 februarie 2016, Sergiu Cravțov, fiind împuternicit prin procură de către Valeriu Mogoreanu, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 782 cu soții Grigore Chitic și Olga Chitic, prin care a fost procurat imobilul format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,0611 ha, cu numărul cadastral XXXXX, casă de locuit individuală cu suprafața de 94,1 m², cu numărul cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46,0 m², cu numărul cadastral XXXXX, amplasate în or. XXXXX str. XXXXX, autentificat de notarul Lucia Matușevschi.

Începând cu 10 februarie 2016, în imobilul menționat au început a locui fiica ei Diana Cravțov, nepoții și ginerele Sergiu Cravțov, iar în anul 2017, când s-au întors de peste hotare, au început a locui împreună cu fiica, pe aceeași adresă.

În legătură cu acest fapt, între ea și Valeriu Mogoreanu s-au început conflicte, ultimul nefiind de acord să locuiască cu fiica ei, nepoții și ginerele și în luna aprilie 2017, i-a alungat din casă.

A susținut că Valeriu Mogoreanu insista ca în casa respectivă să locuiască feciorul lui Eduard Mogoreanu.

A relatat că la 21 noiembrie 2018, la domiciliul ei în or. XXXXX str. XXXXX, a venit angajatul SA „Apă-Canal Rîșcani” ca să-i deconecteze de la alimentarea cu apă în baza cererii proprietarului.

Aflând că ea nu este proprietarul casei de locuit, i-a stat rău, fiind internată la spital până la 28 noiembrie 2018, iar fiind externată de la spital s-a deplasat la domiciliu, unde a constatat că accesul în domiciliu este limitat, prin schimbarea tuturor lacătelor, ea fiind în imposibilitate de a intra în interior, elementar pentru a-și lua bunurile personale, hainele de primă necesitate, hainele fiicei și ale nepoților.

Ca urmare, s-a adresat la IP Rîșcani pentru a depune o plângere, unde a aflat că deja există o plângere prin care este învinuită că ilicit se află la domiciliul din or. XXXXX str. XXXXX și de jure acest imobil aparține lui Eduard Mogoreanu, fiul concubinului ei Valeriu Mogoreanu.

La fel, de către colaboratorii de poliție i-a fost adusă la cunoștință copia contractului de donație din 29 martie 2018, prezentat de către Valeriu Mogoreanu.

A considerat reclamanta că acțiunile pârâților, prin care au privat-o abuziv de dreptul de proprietate, drept garantat de Constituția Republicii Moldova și legislația în vigoare, sunt ilegale și abuzive, acțiuni și acte, care urmează a fi declarate ilegale și anulate.

A explicat că imobilul amplasat în or. XXXXX str. XXXXX este proprietate comună în devălmășie a ei și a lui Valeriu Mogoreanu, deci urmează a fi partajat în cote-părți ideale, fiind proprietate comună în devălmășie.

La fel, contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, prin care se certifică donarea imobilului amplasat în or. XXXXX str. XXXXX de către Valeriu Mogoreanu fiului Eduard Mogoreanu, este lovit de nulitate absolută, deoarece este fictiv, neexistând intenția părților de a produce efecte juridice, fapt demonstrat prin inacțiunile pârâtului Eduard Mogoreanu de a prelua bunul, chipurile donat, pârâții urmărind un singur scop, având doar intenția de a o deposeda ilegal pe ea de proprietate.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 26 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 15 noiembrie 1993, art. 217, 220, 221, 366, 370 Cod civil, art. 174, 175, 177 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea ca fiind nul contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, autentificat de notarul Gheorghe Rusu încheiat între Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu, recunoașterea ca proprietate comună în devălmășie a ei și a lui Valeriu Mogoreanu bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,061 ha, cu număr cadastral XXXXX, casă de locuit cu suprafața de 94,1 m², cu număr cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46 m², cu număr cadastral XXXXX, partajarea bunului imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, în cote-părți ideale.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Larisa Spînu a depus cereri de completare și de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând constatarea faptului că dânsa și Valeriu Mogorenu au trăit în relații de concubinaj din anul 1999 până la 28 noiembrie 2018, declararea ca fiind nul contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, autentificat de notarul Gheorghe Rusu, încheiat între Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu, recunoașterea ca proprietate comună în devălmășie a ei și a lui Valeriu Mogoreanu bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,061 ha, cu număr cadastral XXXXX, casă de locuit cu suprafața de 94,1 m², cu număr cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46 m², cu număr cadastral XXXXX, recunoașterea ca proprietate comună în devălmășie a ei și a lui Valeriu Mogoreanu mijlocul de transport de model Ford cu n/î XXXXX, partajarea în două părți egale a bunului imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, oferindu-le câte 1/2 lui Valeriu Mogoreanu și 1/2 ei, după cum urmează: lui Valeriu Mogoreanu - bunul în întregime cu încasarea din contul lui Valeriu Mogoreanu în contul ei a sultei bănești în mărime de 1/2 din costul de piață a bunului imobil în valoare de 155 128,5 de lei, partajarea în două părți egale a mijlocului de transport, oferindu-le câte 1/2 lui Valeriu Mogorean și 1/2 ei, cu încasarea din contul lui Valeriu Mogoreanu în contul ei a sultei bănești ceea ce constituie 1/2 din costul de piață a mijlocului de transport în mărime de 53 000 de lei, precum și încasarea de la Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu în beneficiul ei a tuturor cheltuielilor de judecată conform bonurilor fiscale anexate la materialele dosarului care constau din plata taxei de stat în mărime de 10 182 de lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei, cheltuieli suportate pentru efectuarea constatării specialistului în mărime de 1 600 de lei și 1 200 de lei pentru constatarea valorii de piață a mijlocului de transport, în sumă totală de 22 982 de lei.

Prin încheierea din 3 februarie 2020 a Judecătorei Drochia sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu notarul Gheorghe Rusu.

Prin hotărârea din 23 martie 2021 a Judecătorei Drochia sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatat faptul că Larisa Spînu și Valeriu Mogoreanu au trăit în relații de concubinaj din anul 1999 până la 28 noiembrie 2018.

A fost declarat nul contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, autentificat de notarul Gheorghe Rusu încheiat între Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu.

A fost recunoscut ca proprietate comună în devălmășie a lui Valeriu Mogoreanu și Larisa Spînu bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,061 ha, număr cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 94,1 m², număr cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46 m², număr cadastral XXXXX.

A fost recunoscut ca proprietate comună în devălmășie a lui Valeriu Mogoreanu și Larisa Spînu mijlocul de transport de model Ford Tranzit cu numărul de înmatriculare XXXXX.

A fost partajat în două părți egale bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX oferindu-le câte 1/2 lui Valeriu Mogoreanu și 1/2 Larisei Spînu, după cum urmează lui Valeriu Mogoreanu să i se atribuie bunul în întregime cu încasarea din contul lui Valeriu Mogoreanu în contul Larisei Spînu a sultei bănești a 1/2 din costul bunului imobil în valoare de 155 128,5 de lei.

A fost partajat în două părți egale mijlocul de transport de model Ford Tranzit cu numărul de înmatriculare XXXXX oferindu-le câte 1/2 lui Valeriu Mogoreanu și 1/2 Larisei Spînu cu încasarea din contul lui Valeriu Mogoreanu în contul Larisei Spînu a sultei bănești ceea ce constituie 1/2 din costul de piață a mijlocului de transport în mărime de 53 000 de lei.

Au fost încasate în mod solidar de la Valeriu Mogoreanu și de la Eduard Mogoreanu în beneficiul Larisei Spînu cheltuielile de judecată, compuse din: taxa de stat în mărime de 10 182 de lei, pentru raportul de evaluare a automobilului de model Ford Tranzit cu numărul de înmatriculare XXXXX în mărime de 1 200 de lei, pentru raportul de evaluare a bunului imobil din or. XXXXX str. XXXXX, în mărime de 1 600 de lei și 5 000 de lei pentru acordarea asistenței juridice.

A fost încasată în mod solidar de la Valeriu Mogoreanu și de la Eduard Mogoreanu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 305,72 de lei.

Prin încheierea din 25 martie 2021 a Judecătorei Drochia sediul Rîșcani, a fost corectată eroarea evidentă de calcul din dispozitivul hotărârii din 23 martie 2021 a Judecătorei Drochia sediul Rîșcani, cu indicarea corectă după cum urmează: „De încasat în mod solidar de la Valeriu Mogoreanu și de la Eduard Mogoreanu în beneficiul Larisei Spînu a cheltuielilor de judecată, compuse din: taxa de stat în mărime de 10 182 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a stabilit că reclamanta Larisa Spînu și pârâtul Valeriu Mogoreanu au trăit ca soț și soție din anul 1999 până în anul 2018, până când s-a iscat conflictul între ei.

La fel, a fost constatat că Larisa Spînu și pârâtul Valeriu Mogoreanu din anul 2011 până în anul 2017 au lucrat peste hotarele țării, iar în perioada anilor 2016-2017, aflându-se în concubinaj au procurat bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX și mijlocul de transport de model Ford Tranzit cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Astfel, prima instanță a conchis că Larisa Spînu și Valeriu Mogoreanu sunt coproprietari în devălmășie a bunurilor enumerate dobândite în timpul concubinajului.

Prin urmare, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a recunoaște ca proprietate comună în devălmășie a lui Valeriu Mogoreanu și Larisei Spînu bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, format din teren pentru construcții cu

suprafața de 0,061 ha, număr cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 94,1 m², număr cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46 m², număr cadastral XXXXX și a mijlocului de transport de model Ford Tranzit cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Având în vedere că a fost recunoscută ca proprietate comună în devălmășie a lui Valeriu Mogoreanu și Larisei Spînu bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, iar contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, între Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, fiind încheiat numai în scopul de a o delapida pe Larisa Spînu de bunul imobil, prima instanță a considerat necesar de a declara nul contractul de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, autentificat de notarul Rusu Gheorghe încheiat între Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu.

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin a fost admis apelul declarat de Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu, reprezentați de avocatul Valeriu Zaporojan, casată integral hotărârea din 23 martie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani și încheierea din 25 martie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea integral.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat lipsa unui temei legal în vederea admiterii pretenției cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, or Larisa Spînu nu a identificat temeiul legal pentru dobândirea dreptului de proprietate specificat la art. 320 alin. (2) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), deoarece reieșind din dispozițiile art. 321 alin. (2) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Instanța de apel a stabilit că la 4 decembrie 2018, în Registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate a lui Eduard Mogoreanu asupra bunului imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,061 ha, număr cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 94,1 m², număr cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 46 m², număr cadastral XXXXX, drept obținut în baza contractului de donație nr. 5364 din 29 martie 2018, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile din 11 decembrie 2018.

Pe cale de consecință, cerința privind anularea contractului de donație nu poate fi admisă, având în vedere că proprietatea bunului imobil i-a aparținut lui Valeriu Mogoreanu și dreptul de a dispune de donație de asemenea îi aparține acestuia, reclamanta/intimată nedisponând de dreptul de proprietate asupra unei părți din imobil, după cum a afirmat ultima.

Or, în situația admiterii pretenției privind anularea contractului de donație se va aduce atingere dreptului la proprietate garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova, precum și articolul 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stipulează că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

La fel, instanța de apel reținut că automobilul de model Ford Transit cu numărul de înmatriculare XXXXX, a cărui partajare se solicită (contravaloarea la

1/2 din costul acestuia), la 25 octombrie 2017, a fost înmatriculat după Valeriu Mogoreanu, iar din 25 aprilie 2018, a fost reînmatriculat după Vitalii Jufleac.

Instanța de apel a conchis că Larisa Spînu, în situația în care a participat la procurarea bunului respectiv, este îndreptățită doar la solicitarea restituirii sumei respective, însă, în prezentul litigiu o asemenea pretenție nu a fost înaintată și nici nu au fost prezentate probe pertinente ce ar confirma contribuirea acesteia la procurarea imobilului din litigiu.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că în condițiile în care relațiile de concubinaj nu generează efecte juridice, iar constatarea acestora nu duce la dobândirea unei valori legale, deci nu dă naștere drepturilor și obligațiilor juridice asimilare cu drepturile și obligațiile juridice ale soților din momentul înregistrării căsătoriei la organele de stare civilă, concluzia primei instanțe privind recunoașterea faptului aflării în relații de concubinaj între Larisa Spînu și Valeriu Mogoreanu, în perioada anilor 1999 până la 28 noiembrie 2018 este neîntemeiată și lipsită de un suport juridic.

La 16 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac a declarat recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de menținere a hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat că dovada faptului precum că dânsa și Valeriu Mogoreanu au trăit în relații de concubinaj, a fost făcută prin declarațiile martorilor care au fost audiați în cadrul procesului civil, prin probele scrise anexate la materialele dosarului și nu în ultimul rând prin cererea scrisă personal de către Valeriu Mogoreanu către Inspectoratul de Poliție Rîșcani, unde ultimul a indicat că Larisa Spînu este fosta lui concubină, cererea datată cu 27 noiembrie 2018.

A considerat că odată ce Valeriu Mogoreanu a recunoscut că dânsa este fosta lui concubină într-o cerere scrisă față de un organ de stat, printr-un înscris autentic, nu mai este necesar a fi dovedit acest fapt prin alte probe și în situația dată urmează să fie aplicate prevederile art. 131 alin. (4) CPC.

Ținând cont că în acest litigiu nu pot fi aplicate prevederile Codului familie, a menționat că dreptul de proprietate asupra bunurilor în litigiu, adică a casei de locuit și a mijlocului de transport urmează să fie recunoscut ca proprietate comună după cum prevede art. 344 Cod civil, redacție veche, raportat la art. 366 și 370 Cod civil, care prevăd proprietatea comună în devălmășie și modul de partajare a acesteia.

La fel, a explicat că faptul că dânsa și Valeriu Mogoreanu au procurat bunul imobil situat în or. XXXXX str. XXXXX, împreună în părți egale, reiese și din contractele de împrumut de la AEÎ „Hiliuți Rîșcani” din 1 noiembrie 2015, iar la 9 februarie 2016, a fost autentificat contractul de vânzare-cumpărare de către ginerele ei, Sergiu Cravțov.

În cadrul audierii lui Valeriu Mogoreanu, ultimul a declarat că creditul a fost luat pentru procurarea casei de locuit din or. XXXXX str. XXXXX, faptul dat a fost indicat și în cererea de apel.

Totodată, faptul că casa de locuit era procurată de dânsa și Valeriu Mogoreanu reiese și din aceea că în această casă pe perioada cât dânsii erau la muncă peste

hotarele țării, a locuit fiica și ginerele ei, care și au încheiat și contracte pentru deservirea bunului imobil, cum ar fi contractul pentru internet.

A mai notat că bunul imobil menționat a fost mobilat total din mobilierul pe care dânsa îl avea în apartamentul său, adică duceau o gospodărie comună în proprietatea lor comună procurată pe bani comuni.

Din declarațiile lui Valeriu Mogoreanu reiese că la momentul oformării mijlocului de transport la notar, dânsa tot era cu el.

Astfel, atât casa de locuit, cât și mijlocul de transport pe care dânsa și Valeriu Mogoreanu le-au procurat din bani comuni, Valeriu Mogoreanu în mod fraudulos, într-o perioadă foarte scurtă de timp le-a înstrăinat pentru a nu fi partajate.

Conviețuirea în comun a concubinilor și ducerea unei gospodării comune prin procurare de bunuri în comun a fost demonstrat prin proba cu martori și recunoașterea de către Valeriu Mogoreanu a acestui fapt.

Dobândirea bunurilor anume în această perioadă de timp a fost demonstrată prin proba cu matrori și proba scrisă de unde se vede perioada achiziționării acestor bunuri, care corespunde cu perioada cât părțile împreună lucrau peste hotarele țării și tot împreună în părți egale au luat credite pentru procurarea casei.

La fel și contribuția la achiziționarea bunului comun a fost demonstrată prin proba cu martori și proba scrisă cum ar fi contractele de împrumut și recipisa scrisă de Sergiu Cravțov.

În cererea de apel apelanții au menționat că bunul imobil a fost procurat pe banii de pe un careva mijloc de transport care conform procurii anexate la materialele dosarului a fost vândut în anul 2013, pe când bunul imobil a fost procurat în anul 2015, iar prin această procură nu se demonstrează cu ce sumă de bani a fost vândut acel mijloc de transport, la fel și recipisa cu privire la restituirea datoriei este din anul 2013 și este vorba de suma de 500 de euro.

Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că art. 320 alin. (2) Cod civil (redacție de până la 1 martie 2019), prevede ca o cale de a dobândi dreptul de proprietate și anume prin hotărâre judecătorească.

La 15 octombrie 2021, în adresa lui Valeriu Mogoreanu și Eduard Mogoreanu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Larisa Spînu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 46 vol. III), corespondența menționată fiind returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 48 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 16 vol. II), fiind recepționată de reprezentantul recurente, avocatul Diana Sanduleac la 28 iulie 2021 și de recurenta Larisa Spînu la 29 iulie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 17, 22 vol. III).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Larisa Spînu, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru